

gennem Kontingenter eller paa anden Maade, idet det er underforstaaet, at for saadanne begrænsede Mængder er Samtykke fra de mestbegunstigede Landes Side en uomgængelig nødvendig Betingelse for en Præferenceordning.

- 6) Anmodning om Præference skulde kun kunne rettes til de Stater, som indfører Korn af europæisk Oprindelse og belægger dette med Told. Saadan Anmodning kan ikke rettes til europæiske Lande, som lader Korn gaa frit ind, eller som kun belægger det med en ubetydelig Told.
- 7) Hvis de europæiske Stater, som anmodes om at yde Præferencebehandling for Korn, forlanger en Modydelse, som ogsaa resulterer i en Toldpræference, vil saadan Præference kun kunne bringes i Anvendelse med de interesserede Staters Tilladelse.
- 8) Den italienske Delegation har for sit Vedkommende erklæret, at den indskrænker sig til at tage de i Punkterne I til 7 anførte Enkeltheder med Hensyn til en Præferenceordning for Korn og dets Produkter til Efterretning og har erklæret, at den ikke er stemt for en saadan Ordnings Indførelse.

Selve Konferencens Udtalelse gav Udtryk for den ringe Tilslutning, Præferencetanken fik, idet den blot anførte, at den havde bemærket sig det Forslag, som var fremsat af Bulgarien, Polen Rumænien og Ungarn angaaende Præference for Kornvarer fra disse Lande, men fremhævede iøvrigt navnlig Betydningen af de af den økonomiske Komité rejste Spørgsmaal med Hensyn til Organisation af Kornhandelen, Oprettelse af Ind- og Udførselsorganisationer og Samarbejde mellem disse.

Spørgsmaalet blev dernæst behandlet i Studieudvalget for europæisk Sammenslutning, som paa sit Møde i Januar 1931 besluttede at overdrage Spørgsmaalet til et paa dette Møde nedsat særligt Udvalg.

Paa den forberedende Konference til den 2. Verdenskornkonference, der blev afholdt i

Rom i Dagene fra 26. Marts—2. April 1931, diskuterede man paany Spørgsmaalet; men da man ikke havde det nødvendige Grundlag til at afgøre, hvilke Fordele og Ulemper, der knyttede sig til Præferencesystemet, blev Diskussionen indstillet, og det blev overladt til de interesserede Lande at praktisere Præferencetanken gennem Afsluttelse af to-sidede Aftaler.

Paa et af Studieudvalget for europæisk Sammenslutning i Dagene 15.—21. Maj 1931 afholdt Møde blev der fra fransk Side fremsat et Forslag til et Præferencesystem, begrænset til bestemte, efter Forholdene varierende Kornkontingenter. Systemet tænkte i Praksis ordnet saaledes:

- 1) de central- og østeuropæiske Lande skulde oprette et fælles Centralkontor for Salg af deres Korn;

- 2) en Kommission, i hvilken saavel Salgs- som Købslandene skulde repræsenteres, skulde periodisk fastsætte Størrelsen af de Kontingenter, som skal nyde Toldpræference;

- 3) Købslandenes Repræsentanter i Kommissionen skulde fordele Kontingenterne og fastsætte Præferencens Størrelse;

- 4) Det Beløb, som Præferencen udgør, skulde tilbagebetales Salgslandenes Centralkontor;

- 5) Dette skulde fordele Beløbet paa Salgslandene, der igen skulde fordele dem til Dyrkerne.

Der herskede dog ikke paa Mødet Enighed om, at Præference er et egnet Middel til at afhjælpe den økonomiske Krise.

Paa et i Juni Maaned 1931 afholdt Møde i det af det europæiske Studieudvalg nedsatte Underudvalg til Behandling af Kornspørgsmaalet kom man atter ind paa Præferencespørgsmaalet. De afsluttede Præferenceaftaler burde efter Udvalgets Mening være offentlige og registrerede i Folkeforbundets Sekretariat. De forudsatte Tredjestats Billigelse, og ifald de medførte Modydelser, maatte disse ikke være af Præference-Karakter, men indrømmes alle, som i